

Tekst en foto's: VAREN

ROUTE DU RHUM - 2 NOVEMBER 2014

‘Ik heb mij voor het eerst aan fitness gewaagd’

Op 2 november gaat de tiende editie van de Route du Rhum van start. Het wordt een recordeditie met 91 solozeilers aan de start op schepen van 40 voet tot 40 meter! De start in het Franse St.-Malo voert de vloot na 3.542 mijl naar Guadeloupe. De grootste groep zijn de Class 40 boten waarin onze landgenoot Michel Kleinjans zijn Roaring Forty 2, gesponsord door enkele bedrijven uit het Brusselse en Visit Brussel, naar een top tien plaats wil loodsen. Michel wist de wedstrijd in 2006 te winnen in zijn klasse maar dit keer staat hij samen met 38 Class 40's aan de start waarvan een tiental professionele zeilers zijn. Varen toog naar Blankenberge om een training van Kleinjans bij te wonen. Helaas bij weinig wind maar de metamorfose van Michel aan wal naar Michel aan boord is beslist opmerkelijk. De wind liet het de hele middag afweten, maar vanachter zijn schijnbare zelfrelativering en nonchalance komt toch Kleinjans' ware aard boven. Hij speurt onopvallend naar elk zuchtje wind en gebruikt die om de spinnaker te vullen en voor die halve knoop extra snelheid te zorgen. De hele namiddag zit hij niet stil, constant is hij in de weer met kleine aanpassingen. Wij zitten even aan het roer maar moeten tevreden zijn met anderhalve tot één knoop minder dan wanneer Michel aan het roer zit. Ervaring speelt duidelijk een rol.

“Ik probeer om ‘s nachts toch gewoon te slapen. Een mens is niet gemaakt om ‘s nachts wakker te blijven.”

Varen: Hoe ben je begonnen in de zeilsport?

Michel Kleinjans: “Mijn vader stuurde me als kleine jongen naar sportkampen tijdens de vakantie. Eén van die sportkampen was zeilen op het Galgenweel en dat vond ik als jonge kerel wel leuk. Ook toen, bij de kadetjes, spraken wedstrijden mij al aan. Daarna ben ik het gewoon blijven doen. Ik zat in het derde jaar op de Hogere Zeevaartschool toen de Cote d'Or op het toneel kwam. Albert Pierrard, een studiegenoot, zei dat hij zou meevaren in de selecties voor de Whitbread Round the World (*nu de Volvo Ocean Race, nvdr*) aan boord van de Pen Duick. Ik stuurde ook een brief met de vraag om deel te mogen nemen en voor ik het wist kon ik mee op training. De week daarna zat ik met Eric Tabarly aan boord van de Pen Duick. Tabarly zei me constant wat ik moest doen, maar omdat ik hem niet begreep, mocht ik niet mee. Een paar dagen later kreeg ik een nieuwe kans dankzij een kennis van mijn vader die als fotograaf een fotoshoot had gedaan voor Staf Versluys (*skipper van de Rucanor Tristar, nvdr*). Hij sprak Staf Versluys over mij, waarna ik me mocht komen aanbieden, want hij was nog op zoek naar bemanning. Zo kon ik mee aan boord van de Rucanor om de Whitbread te varen. We hebben die race volbracht in 125 dagen en 19 uur. Wedstrijdzeilen is ‘op uw kas krijgen’, kost geld en moeite en je moet veel geduld hebben, dus je doet het vooral omdat je dat graag doet. Althans, zo zou het toch moeten zijn. Ik vond het een fantastische ervaring, maar ik wou toch een stapje hoger zetten en het in mijn eentje doen.”

Varen: Eerstvolgende wedstrijd start begin november, de Route du Rhum. Je boot dateert van 2011. Vormt dat een nadeel ten opzichte van de nieuwere boten?

Kleinjans: “Er zijn misschien twee ontwerpen die sneller gaan, maar deze boot is geen excuus om niet vooraan te varen. Alle boten zijn gebouwd om te presteren

in voor de windse koersen. Geen enkele doet het goed aan de wind. Mijn boot gaat ook niet goed aan de wind, maar wel beter dan de meeste andere. De bootprestaties liggen wel zeer dicht bij elkaar. Oudere boten gaan gewoon iets trager maar bij solozeilen is het toch nog altijd het ‘manneke’ dat het verschil maakt. Dat is helemaal anders dan racen met een bemanning.” Ik hoop op zestien à zeventien dagen wedstrijd. Als ik wil winnen, zal ik toch in die tijd moeten aankomen.”

Varen: Je weet wat het is om te winnen: je won in 2006 de Route du Rhum in de Class3.

Kleinjans: “Ja, maar dit is een heel andere klasse!

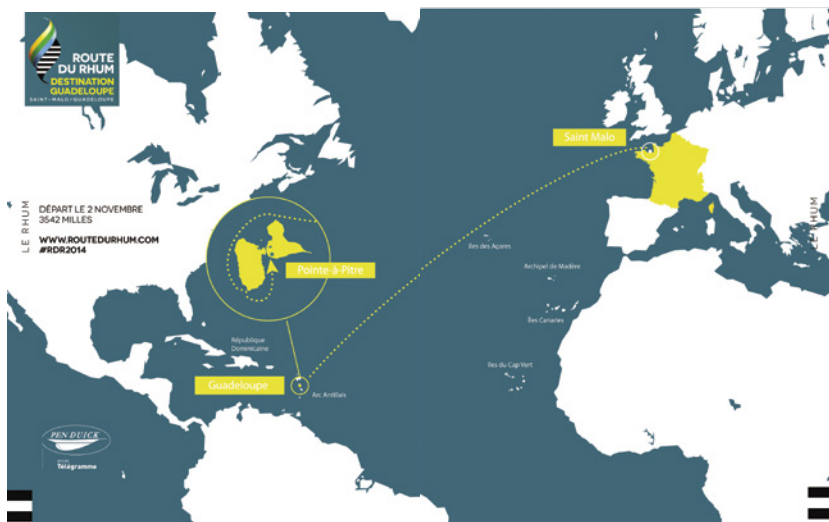
Michel met vriend en zeilmaker Ian Wittevrongel.

Michel vaart voor de kleuren van “Visit Brussels”.

ROUTE

“Software van Adrena en Squid,
100% belgisch product.”

Praktisch

Vertrek: Saint - Malo (Bretagne)

Aankomst: Pointe-à-Pitre (Guadeloupe)

Start: 2 november om 14.00 uur

Route du Rhum dorp: van 24/10/2014 tot en met 02/11/2014

Ontvangst van de deelnemers in de bassins Vauban en Duguay-Trouin van vrijdag 24 oktober tot en met zondag 2 november. Op de kades vindt u 2 animatiedorpen en diverse exposities, open voor publiek en gratis.

Meer informatie op:

www.routedurhum.com – www.sailforbelgium.be – www.michelkleinjans.be

(Lacht.) Er was toen één goede zeiler en die brak dan nog zijn roer. Er kwamen ook maar twee zeilers over de finish. De Class40 kan je qua niveau, zeilers en boten helemaal niet vergelijken met de Class3. Van de 38 deelnemers in onze klasse van deze editie van de Route du Rhum 2014 zijn er 15 echt goede zeilers.

**Varen: Je bent een vijftiger.
Speelt je leeftijd een rol denk je?**

Kleinjans: “(Lacht.) Er zijn nog vijf deelnemers ouder dan ik, dus dat zit goed. Fysiek begin ik het wel te voelen. De manoeuvres op deze boot zijn redelijk zwaar, vooral bij veel wind. Voor het eerst heb ik me aan fitness gewaagd. Niet omdat ik dat graag doe, maar vooral omdat het nodig was om competitief te zijn. (Lacht.) Dit zijn fysieke boten en op mijn leeftijd kan het geen kwaad die kracht aan boord te hebben. Het gaat er nog altijd om zo snel mogelijk van A naar B te varen. De meeste zeilers volgen meteocursussen, kunnen overweg met routeringsprogramma's, dus het niveau wordt hoger en ligt steeds dichterbij elkaar. Als je niet aan de details werkt, zit een goede prestatie er al helemaal niet meer in. Tijdens de Route du Rhum is hulp van buitenaf niet toegestaan, maar dat valt niet te controleren. Ik doe het alvast niet. Blind vertrouwen op software en andere mensen kan ik niet. Ik gebruik die van Adrena in combinatie met Squid voor het binnenhalen van de weerdata, de meest gebruiksvriendelijke combinatie, vind ik en Squid is bovendien een 100% Belgisch product. Je kan een GRIB-file inladen zowel voor wind en stroom en na een kwartier kan je al een heel andere koers moeten varen, omdat de realiteit niet 100% overeenkomt. Ik kijk nog altijd graag eens omhoog. De wolken en de staat van de zee geven mij ook bruikbare informatie en aangevuld met de verzamelde weerberichten, maak je je keuze.

Varen: In hoeverre is de technologie zoals routing en software veranderd sinds 2006?

Kleinjans: “De software bestond al, maar werkte bij mij meer niet dan wel. Je moet het zeker niet achterna zeilen, want dat werkt niet. Je vaart de hele tijd rondjes en een kwartier later toont de software je een heel andere route. Je moet het hele plaatje kunnen zien, maar 3.500 mijl is ver.”

Varen: Heb je ooit schrik gehad?

Kleinjans: “In 2009 botste ik vroeg in de ochtend tegen een cargoschip en daar was ik toch wel geschrokken. Maar bang ben ik eigenlijk nooit. Ik heb in een wedstrijd veel liever zware condities, want dan weet ik dat er andere tussen zitten die wel bang zijn. En dat speelt in mijn voordeel. Ervaring helpt, zie je.”

Varen: Heb je voor deze wedstrijd allemaal nieuwe zeilen?

Kleinjans: “Ja. Voor deze serie zijn slechts acht zeilen toegestaan. Stormzeil en stagfok zijn verplicht en we werken nog aan het grootzeil. Je grootzeil en genua mogen maximaal 115m² zijn.”

Varen: Zit je constant te trimmen?

Kleinjans: “Je hebt altijd momenten dat het relatief rustig is aan boord, maar ik merk dat wedstrijden

“Als winnaar verdienen je je inschrijvingsgeld net niet terug.”

steeds competitiever zijn, dus worden die rustmomenten ook schaarser. Bij bepaalde koersen, bijvoorbeeld aan de wind met een knik in de schoot en genua zet je beter de autopilot op, want zelf stuur je niet beter. Bij voor de windse koersen onder spinnaaker bijvoorbeeld, neem ik zelf het roer in handen omdat ik dan beter de golven kan nemen en gewoon sneller ga.”

Varen: Hoe ziet je slaaproutine eruit?

Kleinjans: “Een mens is niet gemaakt om ‘s nachts wakker te blijven. Ik probeer om ‘s nachts gewoon te slapen in blokken van een half uur. Natuurlijk gaat dat de eerste dagen niet. Als je in het Kanaal zit is het gewoon te gevaarlijk is. Solozeilen in het Kanaal is eigenlijk niet zo niet plezant, er zijn teveel obstakels. Eens voorbij het continentaal plat, waar nog veel vissersboten varen, doe ik langere hazenslaapjes.”

Varen: Wat schaft de pot?

Kleinjans: “Eten is vooral gericht op je energiebehoeftes aanvullen. Veel goesting komt er meestal niet bij kijken, al probeer ik wel vers fruit en yoghurt mee te nemen. Verder is alles gevriesdroogd. Het voordeel van gevriesdroogd eten, is dat het gemakkelijk klaar te maken is - ook bij zware omstandigheden.”

Varen: Wat maakt iemand tot een goede zeiler?

Kleinjans: “Ik ben ervan overtuigd dat iedereen het tot op een zeker niveau kan leren. Deelnemen aan dergelijke projecten (*Route du Rhum, Jacques Vabre, nvdr.*) is niet onmogelijk. Om te winnen zal je talent moeten hebben, maar meedoen kan iedereen. Neem Mike Golding bijvoorbeeld, die deed er alles aan, maar miste net dat tikkeltje extra om echt te winnen. Wat is talent? De boot goed kunnen laten vooruit gaan, zeker? De meteo goed kunnen interpreteren en ‘normaal’ doen wat wil zeggen niet willen foceren want dat eindigt met broken.”

Varen: Er staat veel volk aan de start in Saint-Malo. Wat doet dat met je?

Kleinjans: “Veel cinema, veel volk en hoog water. (*Lacht.*) Ik ben altijd blij als de start is gegeven en we Saint-Malo buitenspoelen. Het publiek is talrijker dan bij ons. In Frankrijk is de zeilsport echt iets waar sponsoring werkt en waaraan veel bedrijven en mensen geld verdienen. In België zeilen we ook, maar het meeste blijft hobby. Ook in Angelsaksische landen is zeilen groot, maar zij werken in een compleet ander systeem dan Frankrijk.”

Varen: Zie je opvolging in België voor het offshore zeilen?

Kleinjans: “Ik zie weinig Belgen. Jonas Gerckens is wel een aankomend talent, al woont hij meer in Frankrijk dan in België. Maar hij zit nog steeds in de mini-klasse. Peter Laureyssens was goed, maar werd het zeilen moe en stopte. Zeilen vraagt natuurlijk een niet aflatende inspanning. Zowel financieel, qua tijd en fysiek is het heel complex. Ik vind het nochtans een mooie bezigheid, maar er zijn er die minder fanatiek zijn. De meesten doen een campagne en kiezen dan voor iets anders, op zoek naar het andere ik.”

Varen: Wat krijgt je als je wint?

Kleinjans: “(*Lacht.*) Ik zal het lyrisch omschrijven: als winnaar verdienen je je inschrijvingsgeld net niet terug. En de inschrijvingsprijs in onze klasse bedraagt 8.000 euro. De trimarans betalen ruim 55.000 euro, maar daar spelen andere belangen en structuren. Ik ga om te winnen, maar ik ben nuchter en realistisch, dus ik wil vooral in de top-tien eindigen. Er zijn er zeker die beter zijn dan ik en die meer tijd in hebben gestoken in de voorbereiding. Dat moet uitmonden in een betere uitslag.”

Varen: Veel succes!

Kleinjans: “Ga maar allemaal onderdeks, ik wil nog eens alleen gijpen!”

